

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș
și organ informativ al AGRU-lui din Eparhia Maramureșului

Biuroul de distribuire: **Librăria Asociației Sighet, Piața Unirii No. 25**

Apare în fiecare Duminică.

Preful unui exemplar: 1 Leu

Fiul rățăcit.

„Tatăl meu, sunt aici în neagră streinătate. Dorințele, patimile mele nestăpânite, egoismul meu feroce și mai ales uitarea iubirei tale nemărginite față de mine m'au adus aici. Mă nutresc cu hrana animalelor și tovarășii mei sunt mai răi decât ele. Tată, dacă ai ști cât sufer...

Tată dragă, dacă ai ști că numai rușinea mă reține să nu alerg la tine, să nu cad în praf înaintea ta, ca pământul uscat să bea lacrimile mele, ca fruntea mea, odinioară mândră, să se înfrățească cu firele de nisip din curtea noastră — ai veni să mă iai de aici.

Tată am păcătuit înaintea cerului și înaintea ta! Nu sunt vrednic ca să mă numești fiul tău, nu sunt vrednic să mă ierți. Dar ce va fi cu mine? Mânia ta ca un nou negru stă asupra capului meu, păcatele mele ca o sabie de foc închid

ușile paradisiului, ușile casei părintești.

Și cât de fericit eram în copilărie! Iubirea ta pe cerul meu a pus stele strălucitoare și curcubeu de o mie de culori. Pe câmpul meu au crescut florile albelor bucurii. Am fost nemăsurat de bogat în fericirea mea, iar azi sunt mai sărac decât ultimul cerșitor...

Tată scump, dacă aș ști că o sfărmitură din iubirea ta a supraviețuit răutatea mea, n'aș sta la îndoială. Aș merge cerșind milă la poarta noastră și te-aș ruga să mă primești măcar de servitor.

Oare iubirea adevărată poate fi trecătoare? Oare nu trăiește în colțul cel mai ascuns al inimii tale dorul ca să vezi pe fiul tău încă odată? Pentru că oricum sunt, n'am încetat să fiu fiul tău. O, dacă m'ai primi încă odată în casa ta, în apropierea ta nu m'aș mai depărta de la tine. Până la sfârșitul...

mele și-aș fi sclav ascultător și până la ultima clipă te-aș binecuvânta.

Tată, tu nu poți fi crud, trebuie să mă ierți! Vezi, cât de rău îmi pare de ce-am făcut, recunosc că fără tine sunt pierdut. Alerg, sbor acasă!

Și el s'a întors acasă.
Să-l urmărim!

Indrăzniți...

„În lume scârbă veți avea; ci îndrăzniți: eu am biruit lumea“. Sunt cuvintele Mântuitorului, adresate Apostolilor, când îi trimite să predice. Sunt însă în același timp adresate și celorlalți creștini, ca un îndemn să lupte pentru învățătura lui Isus.

Pentru timpul de-atuncea Isus a învins lumea, a învins păcatele lumii: trufia minții, corupția voinții, patimile, pasiunile, concepțiile filosofice, iar Apostolilor le-a dat daruri speciale, așa că idolii au căzut sfărâmați, zii au fost detronați, capetele regilor și împăraților

ca și ale sclavilor li s'au închinat, moravurile le-au îmblânzit, iar faptele îndurării creștinești au alinat multe suferințe și au mângâiat multe suflete. S'a început o eră nouă. Până să se ajungă aici, cei cari au propovăduit cuvântul Domnului, cu vreme și fără vreme, prin vorbe și fapte, au avut de îndurat multe scârbe, alții și-au dat și viața, dar au îndrăznit, au ascultat porunca lui Isus.

Azi, vremurile sunt cam aceleași. Pasiunile, patimile, trufia minții, concepțiile filosofice, potrivnice învățării lui Isus, bântue pe toată linia, în toată lumea. Credința împreună cu fapte a slăbit. Singura deosebire este că azi avem mijloacele potrivite pentru a putea lupta cu succes împotriva tuturor rețelilor cari ne amenință sufletele, mijloace, lăsate moștenire de Isus, Domnul nostru.

Ce păcat însă că mulți, mai ales dintre intelectualii laici, nu se folosesc de ele, nu îndrăznesc să mărturisească pe Isus.

Pe câți nu-i auzi că n'au nevoie de biserică, întrucât ei se roagă în mijlocul naturii; alții nu se spovedesc, că doar și popa e om; ba alții, cari au dat cu nasul prin știință, negă chiar existența lui Dumnezeu.

Cei mai mulți însă își neglijează datorițele creștinești din cauza lenii ori a îndatoriilor sociale. Sunt indiferenți, — iar indiferentismul omoară sufletele, și dacă ne vom pierde sufletele, ce vom dobândi, de-am câștiga lumea întreagă.

Porunca lui Isus ne sună tuturor: „Indrăzniți”... Indrăz-

niți, căci piedecile nu sunt mari și aveți mijloace, multe și bune, aveți pe Isus.

„Indrăzniți”... Să îndrăznim a-l mărturisi pe Isus prin credință vie; — numai așa vom trece cu bine peste criza morală în care ne sbatem. E. Pandrea

Războiul confesional din Germania.

Despre: „kulturkampful” din Germania vorbesc și scriu azi în toate părțile lumii. Ni se arată nu numai întâmplările de acolo, că anume conducătorii de azi au sistat partidul central (catolic) și toate gazetele catolice și că guvernul pune în fața tribunalelor pe baza legii devizelor călugări și călugărițe, pedepsește episcopi, în baza legilor apărării țării întemnițează preoții, iar în ultimul timp a sistat chiar și revista: „Stimmen der Zeit” (Glasul vremii) a iezuiților germani, — ci se arată, că epoca Führerului în istoria bisericească germană însemnează reînvierea timpului lui Bismark, cancelarul de fier, care a voit să închidă definitiv socotelile cu Biserica Catolică, și a pornit pe față războiul împotriva ei, (ce e drept, fără rezultat.)

Azi sau aprins din nou focurile războiului confesional pe pământul german identificând situația de azi cu istoria anilor 70—80 din secolul trecut.

Că ce este adevărul, e greu de stabilit. Pentru că „oficial” programul de guvernare de azi

din Germania stă pe baza creștinătății pozitive, cu Biserica Romei are legături concordate.

După declarațiile Führerului conducerea de azi nu are de gând să caute alte forme de vitalitate pentru creștinii germani, decât acele, care s'au format pe acolo în baza evoluției istorice. Puterea oficială până azi încă nu s'a amestecat efectiv în chestii de credință, de morală și liturgică. Este adevărat că s'au produs manifestații anticreștinești, tot atât de adevărat este, că în cartea „Hitlerjugend”-ului (tineretul hitlerist) cetim și de aceste: Tu nu trebuie să suferi, tu trebuie să te lupți! Noi nu l-am chemat pe Hristos, nici nu ne trebuie darul lui mântuitor; deși un oarecare Pfeiffer la o adunare a tineretului a declarat — ce blasfemie! — că Hitler a biruit păcatul strămoșesc al germanilor, că cei 15 ani de activitate ai lui Hitler sunt adevăratul drum al Crucii, că Hitler este supremul judecător și locșitorul lui Dumnezeu în Germania, — aceste toate sunt la vedere scâpări de vorbe individuale, cași propoziția din Coburger Beobachter: luptătorul de front, care își aruncă ultima granată sau un membru din detașamentul de atac hitlerist, al cărui ultim cuvânt este al führerului, pentru noi este mai Dumnezeu, decât evreul crucificat.

Partidul naționalist german oficios nu s'a identificat nici cu mitosul lui Rosenberg. Acest Rosenberg a devenit cu timpul supremul for școlar al

partidului național german, nici chiar el nu exclude discuțiile în jurul dogmelor și învățăturilor Bisericii. În schimb însă, desarmează repede pe cei ce văd altcum — sub alte titluri.

Așa a bunăoară pe dr. *Walter Kunneth*, profesor de dogmatică luterană la Berlin care s'a ridicat împotriva mitosului lui Rosenberg, ba a tipărit și o carte împotriva lui, l-a destituit din postul său, *pentru proceduri nemanierate și pentru tonul agresiv al cărții lui*. Imprejuraarea, că în Germania nimic nu se face „oficial” ce ar putea vătăma sentimentele catolice, în schimb însă sub alte titluri se fac multe și mari mizerii lor, — caracterizează situația de acolo.

Partidul Central a fost desființat, nu pentru că a fost un partid politic, ci pentru că a fost reprezentantul politicii catolice. Și gazetele catolice au fost suspendate din acest motiv. Împotriva episcopilor, preoților, călugărilor și călugărițelor curg procesele — nu din cauze de credință, — ci pentru că dorind ași achita datoriile și angajamentele externe, s'au lovit de legea devizelor, care nu le lasă posibilitatea, de a se achita. Așa dar ei sunt contrabandiști și înșelători ordinari, care merită să fie desconsiderați de toți germanii! Așa spune opinia naționalistă germană. Organizațiile catolice trebuie desființate, fiindcă pricinuesc împărechere în unitatea germană, deci pregătesc calea bolșevizmului.

Rosenberg chiar și scrisorile sf. Apostol Pavel le privește

din punctul de vedere al structurii sufletului german și nu din punctul de vedere al textului. Rosenberg susține, că părinții călugări iezuiți nu au dreptul ca să răspundă prin scris cărților lui, fiindcă conturbă pacea confesională și buna înțelegere dintre populație. Cardinalul Faulhaber socotește, că va deveni ușor martir? — se întreabă Rosenberg. Totuș Rosenberg declară, că nu-i va fi greu, ca să judece la închisoare de vreo câteva luni un cardinal roman pentru . . . vătămare de onoare. Aceste toate însă nu formează expres un războiu cultural, „oficial” nu s'a inaugurat „kulturkampful”, de prigonire „oficială” nici nu poate fi vorbă.

Aici nu are loc nici o luptă, căci lupta pretinde, ca luptătorii să steie față în față dacă nu cu arme egale, cel puțin cu arme legale,

În Germania de așa ceva nici nu poate fi vorbă. Acolo nu are loc contrazicerea, discuția. Acolo stăpânește un singur partid, o singură directivă un singur principiu și întruparea acestei puteri unice este Führerul. Acest sistem de guvernare nu cunoaște libertatea presei sau a întrunirilor. Chiar și în caz de reveliune fățișă de un război cultural nu poate fi vorbă.

Faptele însă dovedesc, că situația este mai grea, decât în cazul unui adevărat războiu.

Preafericitul Părinte, în elocuția sa dela Crăciunul trecut — pentru evitarea neînțelegerilor, — cu privire la situația germană s'a declarat foarte rezervat, totuș este interesant,

că atunci, când a stabilit situația catolicismului în cadrele create de recentele evenimente politice, a vorbit de soartea grea a catolicismului în Rusia, Mexico și în parte în Germania.

Oare nu ne este inamică Germania prigonitoare a Bisericii??

(Traducere)

Sfântul Ciriac.

În vremea împăratului Dioclețian mulți creștini au fost judecați la muncă silnică. Creștinii liberi s'au îngrijit să îndulcească robia fraților lor. Un diacon, Ciriac, cu trei bărbați, au adunat darurile și le-au dus la închisoare. Dar când păzitorii au observat zelul lor, gândind că numai creștini pot fi așa de zeloși, i-au internat și pe ei. În închisoare suferințele lor le-au oferit lui Isus, căci ei au știut că ce mare preț are rugăciunea celora, care suferă.

Pe Ciriac l-au rugat, să se roage în închisoare pentru un copil orb. Ciriac rugându-se copilul s'a vindecat. După aceea mai mulți orbi s'au vindecat prin rugăciunea lui Ciriac.

Însuși împăratul Dioclețian, care a persecutat pe creștini, dar în necazul lui totuși a recurs la rugăciunea lor, l-a chemat pe Ciriac să-i vindece fiica îndrăcită. Astenaia, așa s'a numit, s'a vindecat prin rugăciunea lui Ciriac și a devenit creștină. Dioclețian a rămas păgân, dar pe Ciriac și tovarășii lui i-a lăsat liberi și a încetat să mai persecute creștinii.

Ciriac a vindecat încă mulți orbi, dar a deschis ochii sufleștii și mai multora.

Impăratul Maximian, când deja Dioclețian a încetat să persecute pe creștini, a continuat persecuția lor. La porunca lui pe Ciriac cu mai mulți creștini l-au supus la chinuri grozave și așa l-au executat.

Sfântul Ciriac s'a distins în iubirea deaproapelui. El este ajutorul nostru în boale de ochi și în malarie. El ne apără contra ispitelor deavolului.

Sărbătorirea Excelenței Sale Dr. Alexandru Rusu, episcopul Maramureșului. În ziua de 2 Februarie — Duminecă, — cu ocazia aniversării a cincea a intronizării primului episcop

al diecezii de Maramures credinciosii au ținut, ca printr-o ședință solemnă a Agru-lui local să sărbătorească pe P. S. Dr. Alexandru Rusu. Ședința s'a ținut în sala mare a primăriei, care s'a dovedit a fi necăpătoare pentru mulțimea prezentă. Ședința este deschisă de Dl. Dr. Florent Mihalyi președintele Agru-lui, care în cuvinte calde arată însemnătatea zilei. Dl. Dr. Filipciuc profesor ține apoi o frumoasă și documentată conferință despre Maramureșul catolic. Corul Congregației Mariane a cântat sub conducerea prof. D. Stan câteva cântări, iar eleva de liceu Suranyi și elevul Ona au recitat. Toate punctele programului au reușit foarte bine.

Introducere de preot. În ziua de 2 Februarie crt. Reverendisimul Ștefan Popp vicarul Maramureșului și protopopul Sighetului a introdus în parohia vacantă Ferești — Cornești pe pâr. ieromoneh: Lucian Popdela Bixad.

Logodnă. Reverendul Alex. Kindriș cleric absolvent în ziua de 6 Februarie s'a logodit cu simpatica dșoară Tuța Cziplea învățătoare, fca preotului Alexac. Cziplea din Nănești.

Citiți și răspândiți

„Dumineca“

Calendar săptămânal.

9 — 15 Februarie 1936.

9. Dumineca Fiului rățăcit

Ap. I Cor. 6, 12, Evg. Luca 15, 11-32

M. Nichifor † 258

10. Luni M. Haralampiu

11. Marți M. Vlașie † 202

12. Mercuri Ep. Melatie † 381

13. Joi C. Martinian

14. Vineri C. Auxențiu † 470

15. Sâmbătă ap. Onisim † 95.

„Creștinul activ”. G. Palau S. J.

XXII.

Să iubești pe săraci și pe păcătoși,

Acela iubește fără iluziune, a cărui iubire lucrează.

Acela știe să sufere, cine nu se plânge niciodată de ofenze.

Acela poate vorbi de pace, cine se luptă în contra sa.

Spune-mi biruințele tale, pe tine însuși și îți voi spune binele ce l'ai făcut altora.

În loc de a înjura pe adversarii tăi, dă-le argumente, arată-le mai ales fapte bune.

Ce mă împoartă entuziasmele oratorice? Râvna adevărată e tăcută și se arată în acțiune.